

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecători: Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Staruș Denis în numele învinuitului Aghenia Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016,

A C O N S T A T A T:

1. Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 a fost respins demersul procurorului privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv pentru o perioadă de 30 zile și eliberarea mandatului de arestare.

Aghenia Veaceslav a fost eliberat din stare de arest preventiv din sala de judecată.

2. Nefiind de acord cu încheierea, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Șendrea Nicu, a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, anularea încheierii atacate, cu prelungirea măsurii preventive arestul pe un termen de 30 zile.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016 a fost admis recursul procurorului, casată încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 decembrie 2016, admis demersul procurorului și prelungită învinuitului Aghenia Veaceslav, măsura de reprimare sub formă de arest preventiv pe un termen de 10 zile din momentul reținerii, cu deținerea în instituția Penitenciară nr. 13, mun. Chișinău.

4. La 08 februarie 2017, decizia Curții de Apel Chișinău, a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul Staruș Denis în numele învinuitului Aghenia Veaceslav, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea încheierii, invocând că:

- instanța de recurs și-a depășit competența și a pus la baza deciziei probe care nu au fost prezentate Judecătorului de instrucție și care nu au fost examinate în ședințe de judecată la examinarea demersului procurorului despre prelungirea măsurii preventive și doar la a doua ședință de judecată. Faptul dat se probează și prin ordinea de anexare a acestora la dosar;

- la data de 19.12.2016 când a avut loc prima ședință în instanța de recurs, unele înscrisuri nici nu erau, fiind ulterior fabricate de procuror și anume, ordonanța de punere sub învinuire pe un alt pretins epizod, ordonanța datată cu 21.12.2016;

- la materialele cauzei lipsesc probe pertinente, concludente și utile ce ar justifica atât bănuiala rezonabilă, dar și existența unuia dintre temeiurile de ținerea persoanei în stare de arest, ori la dosar în afară de un șir de ordonanțe (care sunt acte procedurale) dar și de declarațiile a doi martori asupra fondului cazului nu au fost prezentate probe ce ar justifica ținerea persoanei în stare de arest;

- din materialele dosarului rezultă că nu există riscuri ca învinuitul să se sustragă la organul de urmărire penală sau instanță, împiedicarea bunei desfășurări a justiției, prevenirea săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni și riscul că punerea în libertate a persoanei va cauza dezordine publică, iar procurorul nu s-a folosit de dreptul său de a prezenta probe în susținerea atât a demersului său de prelungire a măsurii preventive, dar și a recursului său. Astfel, organul procuraturii nu a prezentat careva probe pertinente, concludente și utile care ar fi probat temeinicia ținerii persoanei în stare de arest preventiv și imposibilitatea alegerii față de învinuit a altei măsuri preventive, argumentele procurorului purtând un caracter declarativ. Mai mult, procurorul nu a probat nici existența bănuielii rezonabile, cum a stabilit și judecătorul de instrucție;

- judecătorul de instrucție, inter alia, întemeiat a stabilit că în prezent a decăzut actualitatea circumstanțelor și împrejurărilor care ar da temei de a considera că învinuitul aflându-se la libertate, ar putea influența alte părți pe dosar, sau mersul urmăririi penale, deoarece pe parcursul urmăririi penale, până în prezent n-a parvenit careva informație că el, sau alte persoane, ar fi exercitat vreo influență oarecare asupra mersului urmăririi penale, la fel nu sunt probe verosimile că învinuitul ar întreprinde careva acțiuni în vederea influențării examinării cauzei penal.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

6. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.1) și art. 456 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Staruș Denis în numele învinuitului Aghenia Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de **28 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie